

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ: Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Τά Χριστούγεννα είναι τό μεγάλο πανηγύρι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο καί ὅλο τό κόσμο ἐκφράσθηκε μέ τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο. Ὁ Πατέρας μᾶς ἀγάπησε τόσο, ὥστε μᾶς ἔδωσε τόν Υἱό Του. «Οὕτω ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μή ἀπόληται, ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον»¹

Ὁ Ἅγιος Σιλουανός, τοῦ ὁποῦ θά παρουσιάσω τήν διδαχή γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καταλάβαινε τή σάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου καί ὅλη τήν ἐπίγεια ζωή τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀγάπη γιά ὅλον τόν κόσμο, ἔστω καί ἂν ὁ κόσμος εἶναι γεμάτος ἔχθρα γιά τόν Θεό.

Μέ τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ ἡ ζωὴ εἶναι διαποτισμένη μέ ἀγάπη.

Ἐπειδὴ ὁ αἰώνιος Λόγος τοῦ Πατέρα ἔγινε σάρκα «ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπου»², γι' αὐτό καί μέ τό δῶρο τῆς ἀγάπης του, ὁ ἄνθρωπος μέ τή σειρὰ τοῦ μπορεῖ νά γίνεи ὅπως ὁ Θεός.

Ἡ διείδυση στήν κενωτική ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ οὐσία τῆς ἐπιγείου ζωῆς, πού δίδεται ἀπό τόν Ἀγαθό Πατέρα σέ μᾶς.

α. Ἡ πηγὴ τῆς ἀγάπης εἶναι ὁ Τριαδικός Θεός

Γιατί λοιπόν μᾶς ἀγαπᾶ τόσο πολύ ὁ Κύριος; Δέν εἴμαστε ἁμαρτωλοί; Καί ὀλόκληρος ὁ κόσμος δέν «κεῖται ἐν τῷ πονηρῷ», ὅπως λέει ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος;

-Γιατί λοιπόν Αὐτός μᾶς ἀγαπᾶ;

-Γιατί εἶναι ἡ Αὐτοαγάπη.

Ἡ ἀγάπη εἶναι στό Προαιώνιο εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Αὐτός στήν ἄπειρη ἀγάπη Του γιά μᾶς, ποθεῖ νά μᾶς καταστήσει κοινωνούς τοῦ Θεοῦ πληρώματος.

Ἡ Ἁγία Τριάδα εἶναι Θεός Ἀγάπης. Αὐτή ἡ ἀγάπη εἶναι ἄκτιστη ζῶσα ἐνέργεια τῆς ἀνάρχου Θεότητος.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ εἶναι ἀναρχος.

Ἡ ἀπόλυτη τελειότητα τῆς ἀγάπης στοὺς κόλπους τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀποκαλύπτει σέ μᾶς τήν τελεία ἀμοιβαιότητα τῆς ἀλληλοπεριχώρησης τῶν Τριῶν Προσώπων, σέ σημείο ὥστε νά μὴ ὑπάρχει σ' Αὐτή, παρὰ μόνο ἓνα θέλημα, μία μόνη ἐνέργεια, μία μόνη δύναμη.

«Ὁ Πατὴρ ἠγάπησε τόν Υἱόν»³. Αὐτὸς ζῆ ἐν τῷ Υἱῷ καί ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καί ὁ Υἱὸς «μένει ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Πατρὸς»⁴ καί ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καί τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐκπορεύεται αἰώνια ἀπὸ τόν Πατέρα καί ζῆ ἐν Αὐτῷ καί

¹ Ἰωαν.3,16

² Φιλιπ. 2, 7

³ Ἰωάν. 3, 35

⁴ Ἰωάν. 15, 10

ἀναπαύεται ἐν τῷ Υἱῷ. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη κάνει τὸ σύνολο τοῦ Θεοῦ ὄντος μονάδα αἰώνια.

Ὁ Υἱός, ἔχοντας τὸ πλήρωμα τῆς αὐτοκενωτικῆς ἀγάπης, παραδίδει τὸν ἑαυτό Του στὸν Πατέρα καὶ κατὰ τὴν Θεία καὶ κατὰ τὴν ἀνθρώπινη φύση Αὐτοῦ.

Ἄν ὁ Θεός, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἦταν Μονοῦπόστατος, δηλαδή ἓνα πρόσωπο, δὲν θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἀγάπη. Ἡ Τριάδα εἶναι ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης.

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔχει λάβει πείρα τῆς πνοῆς τῆς ἀγάπης Του. Ὁ Μονοῦπόστατος Θεὸς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Κορανίου δὲν γνωρίζει τὴν ἀγάπη.

«Ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς σταυρώνει, ἡ ἀγάπη τοῦ Υἱοῦ σταυρώνεται, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νικᾷ».

α. Ὁ Χριστὸς ἀποκαλύπτει τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ

Ὁ Χριστὸς κήρυξε τὴν ἀγάπη τοῦ Πατέρα γιὰ μᾶς.

Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ μᾶς μιλάει γιὰ τὴν τέλεια ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης τοῦ Πατέρα γιὰ μᾶς. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ μᾶς ἀποκαλύπτει τὸ μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Πατέρα. Γι' αὐτὸ ἀγαποῦμε, λατρεύουμε καὶ προσκυνοῦμε αὐτὸ τὸ ὄνομα.

Ὁ Θεὸς τόσο ἀγάπησε τὸν ἄνθρωπο, ὥστε προσφέρεται σέ αὐτόν χωρὶς μέτρο, χωρὶς ὅρια.

Ὁ Θεὸς τόσο ἀγάπησε τὸν ἄνθρωπο, ὥστε ἔδωσε τὸν ἑαυτό του χωρὶς καμιά ἐπιφύλαξη.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο, καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπο πρόσωπο.

Ἡ ἀγάπη Του ἀγκαλιάζει τὰ πάντα.

Ὁ Θεὸς ἀκόμη καὶ στὸν Ἄδη παρουσιάζεται ὡς ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ περιβάλλει καὶ τὸν Ἄδη.

Ὁ Χριστὸς ἔφερε τὴν ἀγάπη στό κόσμο.

«Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν», ἀγάπη ἀπόλυτη, πού περιβάλλει μὲ ὑπεραφθονία **ὅλη τὴν κτίση.**

Περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ὑπερέχει ἡ ἀγάπη πού κατεβαίνει Ἄνωθεν, καὶ περιβάλλει μὲ εὐσπλαχνία **ὅλη τὴν κτίση.**

Ἡ Ἐκκλησία ἀγωνίζεται νὰ διαδώσει τὴν ἀγάπη σ' ὅλο τὸ κόσμο. Ἀπεργάζεται τὴν παγκοσμιοποίηση τῆς ἀγάπης.

Οἱ σκοτεινές καὶ ἀντίχριστες δυνάμεις θέλουν νὰ δημιουργήσουν τὴ παγκοσμιοποίηση τοῦ χρήματος, τῆς τρομοκρατίας, τοῦ κέρδους καὶ τῆς ἐκμετάλλευσης. Ξέρουμε βεβαίως κατὰ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου, ὅτι ὁ διάβολος εἶναι κοσμοκράτορας τοῦ αἰῶνος τούτου. Ἀλλά καὶ «μείζων ὁ ἐν ἡμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ».

Ἡ ἀγάπη εἶναι «μείζων πάντων»⁵ τῶν ἀρετῶν, «ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει»⁶.

Ἡ κατὰ Χριστὸν ἀγάπη εἶναι καθολικὴ ἀρετὴ. Εἶναι οἰκουμενικὴ, εἶναι παγκόσμια.

⁵ Α' Κορ.13, 2

⁶ Α' Κορ.13, 8

Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νά μοιάσει μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί νά γίνει παγκόσμια.

Καθολική, οἰκουμενική καί παγκόσμια εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Καθολική, οἰκουμενική καί παγκόσμια εἶναι ἡ ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας.

Καθολική, οἰκουμενική καί παγκόσμια εἶναι ἡ ἀγάπη τῶν Ἁγίων μας.

Καθολική, οἰκουμενική καί παγκόσμια εἶναι ἡ ἀγάπη, πού εἶχαν ὁ Ἅγιος Σιλουανός καί ὁ Γέροντας Σωφρόνιος. Καί αὐτή τήν καθολική, οἰκουμενική καί παγκόσμια ἀγάπη μᾶς δίδαξαν.

β. Χαρακτηριστικά τῆς ἀγάπης Του

• **Ὑπομονή.** Ἡ Θεία ἀγάπη μᾶς περιμένει μέ ὑπομονή, νά ἀγαπήσουμε τόν Χριστόν, ὅπως αὐτός μᾶς ἀγάπησε.

• **Ταπείνωση.** Ἰδιαίτερο χαρακτηριστικό στό Θεό εἶναι ἡ ταπεινή ἀγάπη.

«Ἐαυτόν ἐκένωσεν μορφήν δούλου λαβών».⁷

Ἡ ταπείνωση πού φανερώθηκε ἀπό τόν Χριστό χαρακτηρίζει τή Θεία ἀγάπη, πού αὐτοκενώνεται ἀνεξάντλητα. Ὁ Κύριος μᾶς ἀγαπᾷ περισσότερο ἀπ' ὅσο μπορούμε ἐμεῖς νά ἀγαπήσουμε τόν ἑαυτό μας.

Ἄδυνατῶ νά περιγράψω πόσο πολύ μᾶς ἀγαπᾷ ὁ Κύριος!

Μέ τήν φλόγα αὐτῆς τῆς ταπεινῆς ἀγάπης ἔρχεται ἡ ἀπολύτρωση τῶν πεσμένων, ὥστε νά μποῦν αὐτοί στήν Βασιλεία τοῦ Οὐρανίου Πατέρα.

Ἡ Θεία ἀγάπη εἶναι ταπεινή, δέν μπορεῖ νά περιορισθεῖ στό κλειστό κέλυφος τῆς φιλαυτίας.

Εἶναι καταπληκτικό πόσο ὁ Θεός ταπεινώνεται μπροστά μας. Μᾶς ἀγαπᾷ μέ μιᾶ τρυφερή ἀγάπη, ὄχι ὑπεροπτικά, ὄχι ὅμως χωρίς τή συγκατάθεσή μας.

• **Μοιάζει μέ τήν ἀγάπη τῆς μάνας**

Ὁ Κύριος μᾶς ἀγαπᾷ σάν παιδιά Του καί ἡ ἀγάπη Του εἶναι μεγαλύτερη ἀπό τήν ἀγάπη τῆς μάνας, γιατί ἡ μάνα μπορεῖ νά λησμονήσει τό παιδί της, ἐνῶ ὁ Κύριος ποτέ δέν μᾶς λησμονεῖ.

• **Μοιάζει μέ τή ἀγάπη στή νύφη.** Ὁ Κύριος μέ τήν ἀγάπη Του ποθεῖ τήν ψυχή, ὅπως ποθεῖ ὁ νυμφίος τήν νύμφη.

• **Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἀποκαλύπτεται στό ρόλο τοῦ καλοῦ ποιμένα**

Ὁ Κύριος ἀγαπᾷ πολύ τόν ἀμαρτωλό πού μετανοεῖ καί τόν σφίγγει μέ ἀγάπη στήν ἀγκαλιά Του: «Ποῦ ἦσουν, παιδί μου; Σέ περιμένω ἀπό καιρό».

• **Ἐλᾶτε νά πιεῖτε τό ζωντανό νερό.** Ἐλᾶτε νά δεῖτε ὅτι σᾶς ἀγαπᾷ καί δέν ὑποφέρω νά χαθεῖ οὔτε ἓνα ἀπό τά πρόβατά μου. Καί γιά τό ἓνα ἀκόμη ὁ Ποιμένας παίρνει τά ὄρη νά τό βρεῖ.

• **Ἐλᾶτε κοντά Μου, πρόβατά Μου.** Ἐγώ σᾶς ἔπλασα καί σᾶς ἀγαπᾷ. Γιά τήν ἀγάπη σας κατέβηκα στή γῆ καί ὑπέμεινα τά πάντα γιά τή σωτηρία σας καί θέλω νά γνωρίσετε τήν ἀγάπη καί νά πείτε σάν τούς Ἀποστόλους στό Θαβώρ: « ὕριε, καλόν ἡμῖν ᾧδε εἶναι».

Ὁ Κύριος μᾶς ἀγαπᾷ καί μᾶς δέχεται μέ πραότητα, χωρίς καμιά ἐπίπληξη, ὅπως δέν ἐπέπληξε ὁ εὐαγγελικός Πατέρας τόν ἄσωτο γιό, ἀλλά διέταξε νά τοῦ

⁷ Φιλ. 2,7

δώσουν νέα στολή και πολύτιμο δαχτυλίδι στο χέρι και παπούτσια στα πόδια και πρόσταξε να σφάξουν τον μόσχο τον σιτευτό, για να χαρούν για την ανεύρεσή του.

γ. Απόκτηση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ

- **Μέ τῆ πίστη**

Τό πύρωμα στήν καρδιά μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ φουντώνει τήν πίστη. Ἡ ψυχή ἀγαπᾷ τόν Θεό ὡς τόν πλησιέστερο συγγενή, ὡς Πατέρα, καί ζεῖ μέ Αὐτόν.

- **Τήρηση ὅλων τῶν ἐντολῶν**

Ἡ ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν εἶναι ἀπάντηση στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Γιατί καί οἱ ἐντολές εἶναι ἐντολές ἀγάπης. Οἱ ἐντολές τοῦ Χριστοῦ ἔχουν χαρακτήρα ἐξ ὀλοκλήρου ἀγάπης.

- **Ὑπακοή**

Ἡ βίωση τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἀνοίγει τήν θύρα τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου καί ὁ πιστός παραδίδεται στήν **ὑπακοή τοῦ Χριστοῦ**.

- **Θλίψεις**

Βιώνει τίς θλίψεις ὡς ἀγάπη Τοῦ Θεοῦ, πού δέν τόν ἐγκαταλείπει ποτέ, ἔσω καί ἂν τόν ἐγκαταλείπη ὁ ἄνθρωπος.

- **Προσευχή**

Τότε φουντώνει καί ἡ προσευχή. Ἡ ψυχή πού βίωσε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, δέν κουράζεται, νά μιλάει καί παραμιλάει μέ τό Θεό στήν προσευχή.

δ. Τά πάθη καί ἡ ἁμαρτία αἰτία τῆς ἀπώλειας τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀπό μᾶς γίνεται ἀσθενέστερη ἀπό τήν ἐπίδραση πού ἀσκεῖ ἐπάνω της ὁ αἰώνας αὐτός.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν ἔρχεται στήν ψυχή, ἐξαιτίας τῆς κατακρίσεως ἢ τοῦ μίσους πρὸς τόν ἀδελφό.

Ἡ τραυματίζεται ἀπ' ὅλα ὅσα ἀντιτίθενται στή θεία ἀγάπη, δηλαδή συκοφαντία, βία, φόνο, κ.λ.π.

Ὅλοι ἀναγνωρίζουν ὅτι τὸ «ἐγώ» εἶναι τὸ ὄπλο πού πολεμᾷ τὸ ἄνοιγμα τῆς καρδιάς σὲ μιὰ παγκόσμια καθολικὴ ἀγάπη.

Ὑπάρχει ὁ φόβος τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ τόν Θεό τῆς ἀγάπης, πού προσβάλλεται ἀπὸ τίς ἁμαρτίες μας.

Ἡ ἁμαρτία μᾶς ἀποκόπτει ἀπὸ τὸ Θεὸ τῆς ἀγάπης, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀποκαλύφθηκε σὰν φῶς, ἀφοῦ «σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία»⁸

Εἶναι ἀδύνατον νά τό καταλάβουμε αὐτό, καί μόνο ἡ ψυχή ἐκείνη πού γεύθηκε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μπορεῖ κάπως νά τό καταλάβει.

Οἱ ἄνθρωποι προσκολλήθηκαν μέ ὅλη τήν ψυχή τους στήν ἀπόκτηση ἐπιγείων ἀγαθῶν καί ἔχασαν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καί γι' αὐτό δέν ὑπάρχει εἰρήνη στή γῆ.

Ὅταν ἐξ αἰτίας τῆς ἀπρόσεκτης ζωῆς μειώνεται ἡ αἴσθησις τῆς Θείας Ἀγάπης, τότε μέ προσευχή μετανοίας στρέφεται ὀρμητικὰ πρὸς τό Θεό.

⁸Α' Ἰωάν. 1, 5

Ἡ ἀμαρτία εἶναι πάντοτε ἓνα ἔγκλημα κατά τῆς ἀγάπης τοῦ Πατρὸς. Ἐκδηλώνεται δέ ὡς ἀπομάκρυνση ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς στροφή τῆς θελήσεως μας πρὸς τὰ πάθη.

δ. Ἡ βίωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν πιστό

- **Ζωή**

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ βιώνεται ὡς πλήρωμα ζωῆς. Ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς εἶναι ζωή. Αὐτὴ ἡ ζωὴ ἔρχεται κάτω σ' ἐμᾶς μέσω τῆς ἀγάπης τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

- **Αἰωνιότητα**

Ἡ ἀγάπη εἶναι ἀκατάλυτη καὶ αἰώνια καὶ αἰωνίζει ὅποιον τὴν ἀποδέχεται. Ἡ ἀγάπη μας πρὸς Αὐτὸν νικᾷ καὶ τὸν παν-καταλύτη χρόνο. Ἡ γλυκύτητά της κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ ὑποφέρει εὐκολὰ κάθε πάθος, ἀκόμη καὶ τὸ θάνατο. Ὁ χριστιανὸς πού ἔλαβε τὴν δωρεὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἀποφεύγει τὴν τραγωδία τοῦ παγκαταλυτικοῦ θανάτου.

- **Ἀπέραντη χαρὰ**

Ὅταν ἡ ψυχὴ κατέχεται ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τότε, ὦ, πῶς εἶναι ὅλα εὐχάριστα, ἀγαπημένα καὶ χαρμόсуна! Ἡ ἀγάπη, ὅμως, αὐτὴ συνεπάγεται θλίψη· καὶ ὅσο βαθύτερη εἶναι ἡ ἀγάπη, τόσο μεγαλύτερη εἶναι καὶ ἡ θλίψη.

- **Συγχώρηση**

Ὅταν αἰσθανθεῖ ἡ ψυχὴ τὴν ἀγάπη τοῦ Κυρίου, νιώθει καὶ τὴν συγχώρηση πού της παρέχει ὁ Κύριος. Αἰσθάνεται πῶς ὁ Κύριος τὴ συγχώρησε καὶ τὴν ἀγαπᾷ.

- **Λησμονεῖ τὰ ἐπίγεια**

Ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ξεχνᾷ τὴ γῆ.

Ἡ ψυχὴ πού ζεῖ πολὺ στὴ γῆ, ἀγαπᾷ τὰ γήινα κάλλη. Ἀγαπᾷ τὸν οὐρανὸ καὶ τὸν ἥλιο, ἀγαπᾷ τοὺς ὁμορφους κήπους, τὴ θάλασσα καὶ τὰ ποτάμια, τὰ δάση καὶ τὰ λιβάδια. Ἀγαπᾷ ἀκόμη ἡ ψυχὴ καὶ τὴ μουσικὴ καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπίγεια τὴν εὐφραίνουν. Ὅταν ὅμως γνωρίσει τὸν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστό, τότε δὲν θέλει πιά νὰ βλέπει τὰ ἐπίγεια.

Ὅταν ψυχὴ εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ λησμονεῖ καὶ οὐρανὸ καὶ γῆ. Τὸ πνεῦμα καίει καὶ θεωρεῖ ἀοράτως τὸν Ποθούμενο, καὶ ἡ ψυχὴ χύνει ἄφθονα γλυκὰ δάκρυα, καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποσπασθεῖ οὔτε μιά στιγμή ἀπὸ τὸν Κύριο, γιατί ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ δίνει δύναμη νὰ ἀγαποῦμε τὸν Ἀγαπημένο.

- **Σβύνει ἡ ἡδονή**

Ὅταν ἡ ψυχὴ μὲ τὴν πραγματικὴ πείρα γνωρίσει τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, τότε ἀπὸ τὴν γλυκύτητα τῆς ἀγάπης αὐτῆς γεννιέται ἀκράτητὴ ἔλξη πρὸς τὸν Θεό, ἀκατάπαυστη «δίψα» τοῦ Θεοῦ, καὶ ταυτόχρονα ἀνερμήνευτη θλίψη γιὰ τὸν κόσμον, φυσικὸς ἀποχωρισμὸς ἀπὸ ὅλες τὶς αἰσθητικὲς ἡδυπάθειες,

- **Ἀλλάζει ἡ σκέψη**

Ἡ βίωση τῆς ἀγάπης πρὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ σέ μᾶς, μεταβάλλει ριζικὰ τὸν ψυχισμό καὶ τὴν σκέψη μας.

- **Τὰ δίνει ὅλα, ἐλεεῖ**

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ σέ κείνον πού τὴν δέχεται, δημιουργεῖ ἐλεήμονα καρδιά καὶ τὰ δίνει ὅλα.

ε. Ἐκκληση

Ὁ Ἅγιος Σιλουανός κάνει ἔκκληση στά ἔθνη σάν ἀληθινός ἱεραπόστολος τοῦ Θεοῦ: Καταλάβετε ὅλα τά ἔθνη τῆς γῆς: Πολύ μᾶς ἀγαπᾶ ὁ Κύριος καί μέ ἔλεος μᾶς καλεῖ κοντά Του. «Δεῦτε πρός Με... καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς».

Δέν θά πρεπε νά δεχτοῦμε μέ πίστη τὸ κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ καί νά παλέψουμε ἀποφασιστικά γιὰ νά κερδίσουμε τὴ βασιλεία τῆς ἀναλλοίωτης ἀγάπης τοῦ Πατέρα; Ν' ἀκολουθήσουμε τὴν ὁδὸ ποῦ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς ἔδειξε;

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι τέτοια, πού θέλει νά σωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, νά εἶναι αἰώνια μαζί Του καί νά βλέπουν τὴ δόξα Του.

Ἄν γνώριζαν οἱ ἄνθρωποι τί εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου, τότε ὀλόκληρα πλήθη θά ἔτρεχαν κοντά στὸν Κύριο, καί Αὐτὸς θά θέρμαινε ὅλους μέ τὴ χάρη Του. Ἡ εὐσπλαχνία Του εἶναι ἀπερίγραπτη.

Ἄν γνώριζαν ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς πόσο ἀγαπᾶ ὁ Κύριος τὸν ἄνθρωπο, τότε θ' ἀγαποῦσαν τὸν Χριστὸ καί τὴν κατὰ Χριστὸν ταπείνωση, καί θά ποθοῦσαν νά γίνουν καθ' ὅλα ὅμοιοι μέ Αὐτόν.

ὦ, λαοί, δημιουργηματα τοῦ Θεοῦ, γνωρίστε τὸν Δημιουργό. Αὐτὸς μᾶς ἀγαπᾶ. Γνωρίστε τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ζεῖστε εἰρηνικά καί δώστε ἔτσι χαρὰ στὸν Κύριο.

στ. Ὑμνος στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ

ὦ, Ἐλεήμων Κύριε, φώτισε τοὺς λαοὺς Σου νά Σέ γνωρίσουν, νά γνωρίσουν τό μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης Σου!

Κύριε, πόσο πολὺ ἀγαπᾶς τὸν ἄνθρωπο!

Γνωρίζω, Κύριε, πὼς ἀγαπᾶς τὸ λαὸ Σου, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι δέν καταλαβαίνουν τὴν ἀγάπη Σου.

Κύριε, σκόρπισε τὴ χάρη Σου στὴ γῆ. Δώσε σέ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς νά γευθοῦν τὴν ἀγάπη Σου, νά μάθουν ὅτι Ἐσὺ μᾶς ἀγαπᾶς σάν μητέρα καί ἀκόμη περισσότερο.

Κύριε, δώσε νά γνωρίσουν ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς πόσο μᾶς ἀγαπᾶς καί ποιά θαυμαστή ζωὴ χαρίζεις σέ ὅσους πιστεύουν σέ Σένα.

Ναί, Ἀγαθέ, στὴν ἐξουσία Σου εἶναι νά κάνεις θαύματα καί δέν ὑπάρχει μεγαλύτερο θαῦμα ἀπὸ τὸ νά ἀγαπᾶ κάποιος τὸν ἁμαρτωλό στὴν πτώση του. Τὸν ἅγιο εἶναι εὐκόλο νά τὸν ἀγαπᾶς, εἶναι ἄξιος.

Θεέ μου, φώτισέ μας, μέ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα Σου, γιὰ νά ἔρθουμε ὅλοι στὴν ἐπίγνωση τῆς ἀγάπης Σου.

ὦ, ἀγάπη τοῦ Κυρίου! Ὅποιος σέ γνώρισε, σέ ἀναζητεῖ ἀκούραστα καί κράζει ἡμέρα καί νύχτα:

Ἐσὺ ἀνέστησες τὴν ψυχὴ μου, γιὰ νά ἀγαπᾶ Ἐσένα καί τὸν πλησίον καί μοῦ δίνεις δάκρυα, νά προσεύχομαι γιὰ ὅλον τὸν κόσμο.

Σέ ποθῶ, Κύριε, καί Σέ ἀναζητῶ μέ δάκρυα. Πὼς νά μὴ Σέ ζητῶ; Ἐσὺ μοῦ ἔδωσες νά Σέ γνωρίσω ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καί ἡ θεία αὐτὴ γνώση προσελκύει ἀδιάλειπτα τὴν ψυχὴ μου κοντά Σου.

Κύριε, δώσε μου νά ἀγαπῶ μόνο Ἐσένα.